

Thánh Phanxicô Xaviê (03.12 – Lễ Kính – Bồn mạng Tỉnh Dòng Tên)

*Ở Việt Nam, trong số các thánh Dòng Tên, thánh Phanxicô Xavier được các tín hữu yêu mến và tôn kính nhất. Ngài có đặt chân lên đất nước Con Rồng Châu Tiên không? Chúng ta không dám chắc. Dầu sao, ngài cũng được Hội Thánh đặt làm **Bồn mạng các xứ truyền giáo**, trong đó có Việt Nam.*

Cũng như thánh I-nhã, thánh Phanxicô Xavier thuộc dân tộc ít người Basco sinh sống ở Tây Ban Nha. Ngài sinh năm 1506 trong một gia đình quyền quý. Năm 19 tuổi, ngài đến Paris học, với ý định tiến thân. Năm 23 tuổi, ngài gặp thánh I-nhã. Sau mấy năm, ngài được thụ phục và gia nhập nhóm bạn của thánh I-nhã. Năm 28 tuổi, ngài cùng với thánh I-nhã và các bạn khấn sống thanh bần và làm việc tông đồ. Năm 31 tuổi, ngài thụ phong linh mục tại Venezia, miền đông bắc nước Ý. Năm 35 tuổi, ngài xuống tàu đi truyền giáo ở vùng Đông Á, theo lệnh của Đức Thánh Cha Phaolô III. Từ Ấn Độ, ngài mở rộng hoạt động truyền giáo đến Malaysia, Indônêxia và Nhật Bản.

Với thánh Phanxicô Xavier, Dòng Tên vươn mình đến Châu Á, vừa đạt đến đỉnh cao của sứ mạng loan báo Tin mừng. Trong 10 năm truyền giáo, ngài vượt chừng 100 ngàn cây số đường biển, trên những con tàu buồm mong manh, để đến Ấn Độ, Malaysia, Indônêxia, Nhật Bản, và qua đời trên đảo Thượng Xuyên, đang khi mơ ước vào Trung Hoa.

Tại Ấn Độ, ngài tập trung nỗ lực quanh mũi Comorin, hồi sinh cả một giáo đoàn 20 ngàn tín hữu, và chỉ trong một tháng rửa tội đến 10 ngàn tân tòng. Tại Malaysia, ngài kiên nhẫn giải tội cho từng hồi nhân, rửa tội cho từng tân tòng, nay một người, mai một người. Như một mục tử đi tìm chiên lạc, ngài đến các đảo xa lắc xa lơ của Indônêxia để củng cố đức tin những người thổ dân sống rải rác trên rừng núi, đã được rửa tội nhưng không ai giúp đỡ. Tại Nhật Bản, ngài khởi đầu một cách khó khăn công cuộc rao giảng và gây dựng Hội Thánh. Nghĩ rằng nếu Trung Hoa gia nhập Hội Thánh, cả vùng Đông Á sẽ noi gương, ngài tìm đủ mọi cách để vào vùng đất này.

Thánh Phanxicô Xavier được xem là một vị tông đồ táo bạo, nếu không muốn nói là liều lĩnh. Thật vậy, đường biển thời ấy luôn bị đe dọa vì bệnh dịch, bão tố và hải tặc, nhưng ngài tin tưởng nếu Chúa không cho phép, không có gì làm hại được ngài. Ở Ấn Độ, ngài phải đương đầu với thời tiết nóng như nung và những đoàn quân Badaga hung dữ; ở Malaysia, ngài phải e chề với thái độ ngoan cố và trịch thượng của người đại diện chính quyền thực dân Bồ Đào Nha; ở Nhật Bản, ngài phải chịu đựng bão tuyết và con mắt nghi ngờ của các sứ quân. Đặc biệt lúc ấy hoàng đế Trung Hoa ra lệnh xử tử bất cứ người châu Âu nào đặt chân đến, nhưng bất chấp mọi sự, ngài khao khát làm sao để gặp được hoàng đế Trung Hoa. Lòng nhiệt thành với các linh hồn và lòng phó thác tuyệt đối với Chúa đã giúp ngài làm được những điều không ai dám nghĩ tới.

Chỗ dựa hữu hình của ngài là Dòng Tên. Ngài luôn cảm tạ Chúa vì đã cho ngài có những người anh em cùng chung lí tưởng, luôn xin anh em cầu nguyện và gửi thêm nhân sự đến tăng cường và tiếp tục công việc ngài đã khởi sự. Ngài gọi Dòng Tên là “**Dòng yêu thương**”, và luôn mong ước được gặp lại anh em, hoặc ở dưới đất hoặc ở trên trời.

Mặc dầu rửa tội được chừng 100 ngàn người, cũng có được hàng trăm cộng đoàn tín hữu, ngài vẫn cảm thấy bị thiêu đốt vì đòi hỏi gay gắt của nhu cầu truyền giáo. Ngài qua đời trên đảo Thượng Xuyên, ngoài khơi tỉnh Quảng Đông, **ngày 03 tháng 12 năm 1552**. Ngài được Đức Thánh Cha Grêgôriô XV tuyên thánh, cùng với thánh I-nhã, năm 1622, và được Hội Thánh đặt làm bản mạng các xứ truyền giáo.

Sau đây là một đoạn văn nổi tiếng: Mời gọi các đại học được trích trong lá thư của Phanxicô Xavier gửi từ Nam Ấn cho các bạn đường ở Rôma, ngày 15.01.1544

“Biết bao lâu tôi đã muốn đi đến các đại học ở Châu Âu, và nhất là đến Đại học Paris[1] để lớn tiếng kêu to, như một người đã mất trí, với những người vốn giàu kiến thức hơn là có lòng ước ao rút tỉa ích lợi từ kho kiến thức ấy; và nếu họ đem cũng chừng ấy lòng nhiệt thành dành cho việc nghiên cứu để suy nghĩ về khoản nợ mà Thiên Chúa sẽ đòi họ phải trả về việc nghiên cứu này, cũng như những nén vàng nén bạc đã ban cho họ, thì ắt sẽ có khá đông người xúc động về điều ấy, họ ắt sẽ sử dụng những phương tiện và những việc thiêng liêng thích hợp để làm cho mình nhận biết và đi sâu vào thánh Ý Chúa, bày tỏ trong tâm hồn họ và ắt họ sẽ quy phục ý Chúa hơn là sở thích riêng mình mà nói rằng: Lạy Chúa, này con đây, Chúa muốn con làm gì?”

Nhưng tôi e rằng có nhiều người đang sôi kinh nấu sử trong các đại học, cốt chỉ là để dành cho được một chỗ đứng thuận lợi, có lương bổng cao và chức tước.

Họ đã chọn bậc sống mình như thế đấy, buông thả theo những tình cảm lệch lạc của mình.

Tôi đã súp viết cho đại học Paris để nói cho họ biết rằng có hàng ngàn và hàng triệu người ngoại lý ra đã trở thành Ki-tô hữu nếu đã có thêm thợ gặt. Có cả một đám đông như thế trở lại với đức tin của Chúa Ki-tô trong xứ mà tôi đang sống đây, biết bao lần tay tôi mỏi mệt vì ban phép Rửa, và không còn hơi sức để nói vì đã đọc đi đọc lại quá nhiều lần kinh Tin Kính và Mười điều răn bằng thổ ngữ của họ, cũng như những kinh nguyện khác và một huấn dụ trong đó tôi cắt nghĩa cho họ hiểu thế nào là một Ki-tô hữu.”

AMDG
ĐỂ TÔN VINH THIÊN CHÚA HƠN

Nguồn: dongten.net